

[Thorndahl]

bureau. Regeringen ved da, at vi ikke vil være med til, at staten overtager jord i Danmark, siger den politiske ordfører videre. Han mener ikke, at der kan blive tale om at drøfte en sådan prioritet under nogen som helst form.

I spørgetiden den 8. november d.å. fjernede statsminister Anker Jørgensen imidlertid fuldstændig usikkerheden omkring værdistigningsafgiften ved følgende udtalelse:

Sagen er, at der er stor lighed mellem den skitse til værdistigningsafgift, der var indeholdt i den redegørelse, som daværende skatte- og afgiftsminister Jens Kampmann forelagde i folketinget den 11. maj i år, og så den skitse til værdistigningsafgift, som indgår i regeringsaftalen mellem socialdemokratiet og venstre. Jeg tror ikke, man kan tale om nogen skærpelse, i hvert fald er der en betydelig lighed i principperne.

Statsministeren fastslår således, at SV-regeringen har udarbejdet en skitse til værdistigningsafgiften. Statsministerens udtalelse indebærer videre, at afgiften i vidt omfang kan indefrysnes som en offentlig prioritet, en fremgangsmåde som venstres formand den 1. august 1978 blankt afviste at der overhovedet kunne blive tale om at drøfte under nogen som helst form.

Partiet venstre har herved i betydeligt omfang medvirket til en fortsat nedbrydning af befolkningens respekt for folketinget. Skadevirkningerne kan dog begrænses ved, at skatteministeren åbent erkender, at der overhovedet ikke var noget grundlag for Henning Christophersens udtalelser den 1. august 1978.

Besvarelse (17/11 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Den af spørgeren citerede udtalelse er rettet ud af sin sammenhæng. Når venstres formand den 1. august 1978 over for venstrepressen afviste talen om en værdistigningskat som en offentlig prioritet, var det i forbindelse med en omtale i Berlingske Tidende af den skattereformredegørelse, der blev fremlagt før regeringsomdannelsen. Berlingske Tidende havde på basis heraf skønnet, at staten i løbet af 30 år ville besidde 65 pct. af al jord og fast ejendom her i landet. Denne beregning var, som anført af statsministeren i

besvarelsen den 15. november 1978 af et spørgsmål fra hr. Keld Andersen, ikke holdbar for så vidt angik den værdistigningskat, som var skitseret i skattereformredegørelsen, og den er det endnu mindre for så vidt angår det forslag til værdistigningskat, som regeringen vil fremsætte.

En indefrysningsskattes ordning kan imidlertid udformes på forskellig måde.

Jeg må som tidligere henvise spørgeren og andre interesserede til at afvente lovforslagets fremsættelse og den udformning af en indefrysningsskattes ordning, som vil indgå heri. Jeg tror, at man så vil indse, at der ikke er baggrund for de mange bekymringer om indefrysningsskattes ordningen.

Til *udenrigsministeren (13/11 78)* af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren meddele den danske konsul i Lesotho, at han ikke længere er velegnet til at repræsentere danske interesser, og derfor pr. omgående fratage ham den repræsentative stilling?«

(Spm. nr. 232).

Begrundelse.

Til Jyllands-Posten for den 12. november 1978 udtaler Danmarks konsul i Lesotho, Klaus Wulff, angiveligt bl. a.:

»Vi skal lave revolutionær opposition til de herskende.«

Han udtaler videre, at han vil modarbejde danske investeringer. Konsekvensen heraf bør være klar.

Besvarelse (17/11 78):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Udenrigsministeriet forelagde den 13. november konsul Wulff ordlyden af Jyllands-Postens artikel af 12. november 1978, ifølge hvilken han skulle have fremsat de ovenfor nævnte udtalelser over for en af dagbladets journalister.

Hr. Wulff har på det bestemteste afvist at have fremsat disse udtalelser.

I en længere redegørelse har hr. Wulff oplyst, at han under sine samtaler med Jyllands-Postens journalist på intet tidspunkt har givet udtryk for, at han støttede en revolutionær opposition mod de herskende forhold i Lesotho, og at han derfor må afvise